

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců [redacted] a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobkyně: obec Jindřichov, IČ: [redacted]
se sídlem [redacted]
zastoupena [redacted], advokátem
se sídlem [redacted] 621/5,
[redacted]

proti

žalovanému: Ministerstvo životního prostředí
se sídlem [redacted]
[redacted]

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o korekci dotace ze dne 15. 8. 2014, č. j. IČ EDS: 115D112000511, ev. Č. 1004881, ev. č. CZ.1.02./1.1.00/09.05800

takto:

- I. Rozhodnutí ze dne 15. 8. 2014, č. j. IČ EDS: 115D112000511, ev. Č. 1004881, ev. č. CZ.1.02./1.1.00/09.05800 **s e z r u š u j e** v části, v níž žalovaný rozhodl o zamítnutí dotace ve výši 10 % pro porušení zásady transparentnosti při výběru zhotovitele a věc se v tomto rozsahu žalovanému vrací k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši **15.342 Kč** k rukám advokáta žalobkyně [REDACTED] ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalovaný vydal dne 15. 8. 2014 rozhodnutí o poskytnutí dotace, IČ EDS: 115D112000511, IČ EIS: reg. c. IS SZFP 10048881, název akce: CZ.1.02/1.1.00/09.05800 ČOV a kanalizace obce Jindřichov, II. etapa (dále jen „RoPD“) podle ustanovení § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech (dále jen „Rozpočtová pravidla“), které žalobkyně obdržela dne 28. 8. 2014. Součástí RoPD byla i korekce (finanční oprava) ve výši 10 % z celkové možné částky dotace, kterou žalovaný stanovil v příloze č. 2 – *Technická a finanční příloha k RoPD*, odst. *Popis způsobilých výdajů* a dále odůvodnil v komentáři v této příloze pod bodem 5) tím, že žalobkyně jako zadavatel porušila zásadu transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „Rozhodnutí o stanovení korekce“).

II. Žaloba

2. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobkyně domáhala přezkumu části RoPD v rozsahu korekce (finanční opravy). Uvedla, že v důsledku Rozhodnutí o stanovení korekce má být poskytnuta dotace ze státního rozpočtu ve snížené výši, a to maximálně ve výši 62.334.037,03 Kč oproti původnímu příslibu při splnění stanovených podmínek ve výši 69.365.207,83 Kč. Rovněž v důsledku Rozhodnutí o stanovení korekce má být poskytnuta dotace ze Státního fondu životního prostředí (dále jen „SFŽP“) ve snížené výši a to 3.666.708,06 Kč oproti původnímu příslibu při splnění stanovených podmínek ve výši 4.080.306,34 Kč.

3. Žalobkyně shrnula, že dne 26. 8. 2009 požádala o poskytnutí podpory na spolufinancování projektu „ČOV a kanalizace obce Jindřichov, II. etapa“ v rámci OPŽP z prostředků SFŽP. Dne 15. 6. 2010 vydala ministryně životního prostředí [REDACTED] rozhodnutí č. 10048881-SFŽP o poskytnutí dotace ze SFŽP ve výši 4.435.214 Kč, půjčky ze SFŽP ve výši 8.870.429 Kč, celkem podpory z tohoto fondu ve výši 13.305.643 Kč z celkových způsobilých výdajů ve výši 88.704.287 Kč. Toto rozhodnutí bylo součástí registrace akce.

4. Pro výběr zhotovitele provedla žalobkyně zadávací řízení podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách formou výběru v užším řízení (dále jen „ZVZ“). Dne 5. 12. 2011 byl použit elektronický systém losování zájemců při omezení jejich počtu o veřejnou zakázku, o čemž bylo pořízeno osvědčení ve formě notářského zápisu notářkou [REDACTED]. Žalobkyně uvedla, že dle čl. IV odst. 1.2) dokumentu Oznámení o zakázce se předpokládalo, že počet zájemců, kteří budou vyzváni k podání

nabídek nebo k účasti, bude omezen na 10; pro výběr omezeného počtu náhodným výběrem za pomoci elektronického losování ve smyslu § 61 odst. 4 ZVZ, ve znění účinném do 31. 3. 2012 byla předem stanovena kritéria, mj. bylo stanoveno, že pořadí zájemců se stanoví dle data doručení žádosti o účast.

5. Po vyhovění všem požadavkům SFŽP bylo zastupitelstvu žalobkyně předloženo konečné znění „*smlouvy č. 10048881 o poskytnutí podpory ze SFŽP ČR v rámci OPŽP*“ ve výši 4.080.306,34 Kč a mělo být vydáno rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace ve výši 69.365.207,83 Kč. Zastupitelstvo dne 24. 7. 2013 schválilo SoPP a rozhodlo o přijetí dotace v uvedené výši. SoPP však SFŽP nepodepsal a ani žalovaný nevydal rozhodnutí o poskytnutí dotace.

6. Žalobkyně uvedla, že počátkem měsíce srpna 2013 obdržela informaci zveřejněnou od 1. 8. 2013 o pozastavení administrace projektů ze strany SFŽP, u kterých byl použit elektronický systém losování. Toto pozastavení bylo odůvodněno s poukazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2013, č. j. 62 Af 61/2012 – 108, který zpochybnil transparentnost losování jako prostředku pro omezování účasti zájemců. V listopadu 2013 byla u žalobkyně provedena kontrola projektu se zaměřením na veřejné zakázky, o jejímž výsledku byl sepsán dne 11. 3. 2014 protokol (dále jen „**Protokol o kontrole**“), proti němuž žalobkyně uplatnila námitky. Z Protokolu o kontrole vyplývá, že projekt nepodléhá pravidlům veřejné podpory, z hlediska rovných příležitostí je neutrální a je v souladu s podmínkami implementační dokumentace OPŽP. Dále protokol konstatuje, že veřejná zakázka na zhotovitele proběhla v souladu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení s tím, že žalobkyně dodržela ZVZ a závaznou dokumentaci OPŽP, v rámci tohoto prověření nebyly shledány žádné nedostatky.

7. Žalobkyně dále uvedla, že dne 18. 11. 2013 proběhlo v budově SFŽP jednání ve věci vysvětlení k pochybnostem Řídícího orgánu OPŽP k postupu zadavatele (žalobkyně) při zadávacím řízení na výběr zhotovitele. Žalobkyně zde vysvětlila okolnosti ohledně nevyhovění žádosti některých zájemců o přechíslování zájemců o veřejnou zakázku, průběh losování nebyl zpochybněn ani zájemci ani nikým dalším. SFŽP závěrem jednání navrhl poskytnutí dotace v plné výši bez korekce. V rámci kontrolních zjištění pak byly vyčísleny nezpůsobilé výdaje ve výši 503.200 Kč, odvod za porušení rozpočtové kázně žalobkyni vyměřen nebyl.

8. Žalovaný poté žalobkyni doručil dne 16. 4. 2014 oznámení, že bude vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace se sníženou částkou s tím, že bude započtena korekce ve výši 10 % odpovídající pochybení spočívajícímu v zamítnutí požadavku účastníka losování na výměnu čísel, která byla přidělena jednotlivým nabídkám. Žalovaný vycházel z rozsudků Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62 Af 47/2010 – 53 (tzv. Karlovarská losovačka) a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 62 Af 61/2012 – 108 (elektronické losovačky), v nichž krajský soud zpochybnil transparentnost průběhu losování. Výše korekce 10 % byla stanovena dle dopisu Evropské komise č. j. Ref Ares (2013) 3366900 ze dne 29. 10. 2013 pro podlimitní zakázky.

9. Dne 19. 5. 2014 rozhodl ministr životního prostředí o námitkách žalobkyně proti Protokolu o kontrole. Ministr zde – v části týkající se námitek proti závěrům kontroly o způsobu výběru zhotovitele - konstatoval, že transparentnost losování nebyla předmětem veřejnosprávní kontroly a byla řešena odděleně o kontroly. Informace ve věci zjištění kontroly v průběhu elektronického losování v zadávacím řízení byla sdělena dopisem ze dne 15. 4. 2014, č. j. 27944/EVN/14; námitka byla shledána jako irelevantní.

10. Žalobkyně dále uvedla, že dokumentace o veřejné zakázce byla jako podnět zaslána k prošetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) pod č. j. ÚOHS-P434/2014/VZ-11423/2014/511/MGr, který měl přezkoumat postup obce. Dne 13. 6. 2014 byl žalobkyni doručen e-mail od žalovaného (konkrétně ředitele odboru fondů EU), ve kterém bylo uvedeno, že jako vhodná se jeví korekce ve výši 8,5 mil. Kč. Takový postup žalobkyně odmítla ve vyjádření k tomuto e-mailu ze dne 20. 6. 2014. Dne 1. 8. 2014 ÚOHS sdělil, že neshledal důvod pro zahájení správního řízení z moci úřední. Žalovaný následně sdělil dne 6. 8. 2014 k dopisu od společnosti Allowance, s.r.o., která byla pověřena zastupovat mj. žalobkyni, že žalovaný i SFŽP postupovali v souladu s rozsudky Krajského soudu v Brně a s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013 - 49.

11. Žalobkyně následně dne 28. 8. 2014 obdržela RoPD, včetně Rozhodnutí o stanovení korekce. Žalobkyně na jednání zastupitelstva dne 8. 9. 2014 schválila přijetí dotace dle RoPD a SoPP a dne 29. 9. nakonec SoPP i podepsala.

12. Žalobkyně dále namítla, že proti Rozhodnutí o stanovení korekce podala dne 10. 9. 2014 k rukám ministra životního prostředí námitku, o níž do dne podání žaloby nebylo rozhodnuto. Žalobkyně uvedla, že námitku podala analogicky podle článku 5 Závazných pokynů pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP, ve verzi účinné od 20. 6. 2014, který stanoví, že proti stanovené korekci může prostřednictvím SFŽP podat námitku k řídicímu orgánu. To proto, že proti samotnému RoPD ani proti Rozhodnutí o stanovení korekce nebylo možné dle Rozpočtových pravidel ani jiného zákona možno podat řádný opravný prostředek. Ani podání námitek nic nemění na přesvědčení žalobkyně, že je možné podat žalobu přímo proti rozhodnutí o stanovení korekce, když v jeho důsledku žalobkyni byla stanovena dotace v nižší výši.

13. Žalobkyně poukázala na to, že existuje rozhodnutí ministryně životního prostředí ze dne 15. 6. 2010, č. 1004881-SFŽP o poskytnutí dotace ve výši 4.35.214 Kč, půjčky z fondu ve výši 8.870.429 Kč, celkem z podpory ze SFŽP ve výši 13.305.643 Kč z celkových způsobilých výdajů 88.704.287 Kč. Na základě toho žalobkyně očekávala, že pokud splní veškeré stanovené podmínky a požadavky poskytovatele dotace, rozhodnutí o poskytnutí dotace jí bude vydáno na plnou výši. Žalobkyně zdůraznila, že neměla pochybnosti o tom, že by její kroky při zadávání veřejných zakázek na zhotovitele stavby nebyly v souladu s právními předpisy, ostatně veškeré právní kroky konzultovala průběžně právě se SFŽP. O správnosti postupu svědčí i výsledky veřejnosprávní kontroly konané u něj ve dnech 18 – 20. 11. 2013 a výsledky jednání dne 18. 11. 2013, kde SFŽP

neshledal žádné důvody pochybovat o transparentnosti při zadávacím řízení, ostatně SFŽP navrhlo v závěru jednání vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace v plné výši.

14. Žalobkyně je přesvědčena, že se nedopustila porušení pravidel při zadávání veřejné zakázky na zhotovitele stavby, splnila naopak veškeré podmínky stanovené žalovaným a SFŽP. Je proto toho názoru, že jí náleží dotace v plné výši, a to v souladu se zásadou ochrany legitimního očekávání, jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013 – 44, ze dne 20. 7. 2006, č. j. 6 A 25/2002 – 59 či nálezů Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 252/04, I. ÚS 353/04, II. ÚS 37/04, Pl. ÚS 6/05, I. ÚS 437/03, Pl. ÚS 50/04 aj. Žalovaný tuto zásadu poté porušil a nezákonným rozhodnutím zkrátil žalobkyni na jejích právech. Korekce dotace je podle názoru žalobkyně ve své podstatně odnětím části přislíbené dotace, což je možné přezkoumat soudně.

Jednotlivé žalobní body

15. Žalobkyně uplatnila vůči Rozhodnutí o stanovení korekce několik žalobních bodů. V tom prvním obecně namítla, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť podle jejího názoru je odůvodnění stanovení korekce velmi strohé a nedostatečné.

16. Nadto je žalobkyně toho názoru, že zásadu transparentnosti neporušila. Poukázala na to, že použila elektronický systém losování, poněvadž se tato možnost jevila jako nejefektivnější cesta, jak nejrychleji, nejtransparentněji a bez rizika dovést zakázku ke zdárnému konci. Objektivním kritériem podle ustanovení § 61 odst. 4 ZVZ, ve znění účinném do 31. 3. 2012 mohl být i náhodný výběr provedený losem. Transparentnost byla žalobkyně povinna zajistit nejen podle obecného ustanovení § 6 ZVZ, ale též dle § 61 odst. 5 ZVZ – zadavatel byl povinen umožnit zájemcům zkontrolovat před zahájením losování zařízení a prostředky sloužící k losování. Z předložených dokumentů k zadávací dokumentaci podle žalobkyně vyplývá, že naplnila veškeré požadavky spojené s losováním.

17. Skutkový stav o losování vyplývá z notářského zápisu ze dne 5. 12. 2011, NZ 183/2011, N 193/2011, podle nějž notářka osobně provedla kontrolu označení losovacího zařízení, čísla plomby, kontrolu čísla losovacího zařízení a stavu neporušenosti plomby a jejího čísla. Notářka konstatovala, že plomba je neporušená. Z notářského zápisu dále vyplývá, že žádný ze zájemců neměl zájem o kontrolu označení losovacího zařízení a čísla plomby a že byla provedena zkouška losovacího zařízení. Jednotlivým zájemcům byla přidělena losovací čísla, tři zájemci požádali o přechíslování pořadí, tato žádost byla zamítnuta s tím, že čísla byla přidělena dle pořadí, jak byly žádosti zájemců doručeny. Nebyli také přítomni všichni zástupci zájemců, přechíslování by tak mohlo mít za následek netransparentnost losování. Zájemci měli taktéž možnost po losování nechat zapečetěné losovací zařízení zkontrolovat u Elektrotechnického zkušebního ústavu. Z notářského zápisu nevyplývá, že by některý ze zájemců požadoval doplnění informací či podkladů o předmětném losovacím zařízení, resp. že by považoval zpřístupněné informace a podklady za nedostatečné.

18. Žalobkyně je taktéž toho názoru, že skutkový stav projednávané věci je odlišný od věcí, které projednával Krajský soud v Brně zejména pod sp. zn. 62 Af 61/2012. V projednávané věci měli všichni zájemci jasno o tom, jaká budou jejich čísla při losování, to vyplývalo právě z dokumentu Oznámení o zakázce. Na rozdíl od projednávané věci u Krajského soudu v Brně, kdy notář pouze osvědčil prohlášení moderátora losování o tom, že losovací zařízení určité technické vlastnosti má, notářka zde osobně kontrolovala plombu a stav losovacího zařízení. Kontrolu losovacího zařízení zájemci nevyužili, neměli také ani námitky a nikdo losovací zařízení nezpochybnil. Žalobkyně znovu zdůraznila, že řádně odůvodnila zamítnutí změny přechíslování. Je toho názoru, že se žádostí o přechíslování nemohla naložit jinak – čísla zájemců a jejich pořadí byla stanovena dlouho před losováním a pokud nebyli přítomni zástupci všech zájemců, změna pořadí a čísel v den losování by podle názoru žalobkyně mohla vést k porušení zásady rovnosti a transparentnosti vůči všem zájemcům, což by bylo v rozporu s obecnými zásadami Smlouvy o fungování Evropské unie.

19. Žalobkyně měla rovněž za to, že pokud zadavatel stanoví pořadí zájemců předem a odmítne jej změnit, není tato skutečnost důvodem pro konstatování netransparentnosti losování, neboť výsledku losování je dosaženo náhodným generováním hodnot ze zadaného rozsahu čísel. Konkrétní číslo přiřazené zájemcům nemá význam, i případná změna pořadí by byla irelevantní. Žalobkyně poukázala na to, že i NSS vyložil, že nelze *a priori* dovozovat skutečnost, že by jakékoliv losování bylo netransparentní. Žalobkyně poukázala na to, že ZVZ ukládal povinnost provést výběr zájemců losem náhodným způsobem, ale nikoliv povinnost náhodným způsobem přiřadit jednotlivým zájemcům pořadí.

20. Žalobkyně taktéž zdůraznila, že ani ÚOHS neshledal důvod pro zahájení řízení z moci úřední. Pokud žalovaný přikročil ke korekci dotace o 10 % na základě dopisu Evropské komise č. j. Ref Ares (2013) 3366900 ze dne 29. 10. 2013, má žalobkyně za to, že se jedná o dopis mající toliko doporučující charakter. Žalovaný má nadále povinnost sám posoudit případ od případu, zda došlo při použití losování prostřednictvím elektronického losovacího zařízení k porušení zásady transparentnosti. Výši procentuálního vyjádření nezpůsobilých výdajů opírá žalovaný o pravidla vymezená v rozhodnutí Evropské komise C (2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013, kterým se schvalují a stanoví pokyny pro stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných v Unii v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Rozhodnutí EK C 9527 je však podle žalobkyně závazné pouze pro Komisi a pro šetření Komisí vedená. Obsah tohoto rozhodnutí nezavazuje orgány členských států ani příjemce dotací. Korekce udělená žalovaným tak nemá základ v žádném závazném právním předpise.

III. Vyjádření k žalobě

21. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že je jako poskytovatel dotace odpovědný za kontrolu implementace jednotlivých projektů a za zajištění, že veřejné prostředky budou vynakládány v souladu s národní i evropskou legislativou. Z tohoto důvodu dochází již

před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace ke kontrole průběhu implementace jednotlivých projektů tak, aby v okamžik vydání rozhodnutí bylo zajištěno poskytnutí dotace v souladu s legislativou. V případě, že je ze strany žalovaného identifikováno pochybení v implementaci projektu, je žadatel o uvedeném pochybení informován s možností jej odstranit. Pokud nedojde k odstranění pochybení, je nezbytné očistit výdaje projektu o tu část výdajů, jejichž vyplacení by mělo za následek porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 44 a násl. Rozpočtových pravidel. Rozhodnutím o poskytnutí dotace dochází k přidělení dotace, rozhodnutí tedy určuje výši dotace vycházející z dosavadní implementace projektu. Žadatel podmínky stanovené v rozhodnutí včetně výše dotace stvrzuje přijetím rozhodnutí a zahájením financování projektů. Vzhledem ke skutečnosti, že rozhodnutí stanovuje celkovou výši dotace a podmínky, za kterých bude dotace udělena, nelze podle žalovaného pohlížet na kteroukoliv jeho část odděleně a je nezbytné vnímat jej jako celek. Žalobkyní uvedená část Technické a finanční přílohy RoPD týkající se stanovení korekce projektu za pochybení v zadávacím řízení na zhotovitele stavby, je tedy podle žalovaného především konstatováním, že výdaje projektu byly očištěny a že vyplacením dotace projektu nedojde k porušení rozpočtové kázně.

22. Podle žalovaného je výše dotace projektu stanovena v RoPD, na které je nezbytné pohlížet jako na nerozdělitelný celek, a žalobkyní zpochybněné ustanovení RoPD lze považovat pouze za deklaratorní z důvodu řádné auditní stopy projektu. Podle názoru žalovaného by zrušení uvedeného ustanovení samo o sobě nemělo vliv na výši dotace, která je závazně určena v jiných částech RoPD. Žalovaný poukázal na to, že dne 29. 9. 2014 zaslala žalobkyně na SFŽP schválenou SoPP a usnesení z 33. zasedání zastupitelstva obce Jindřichova, konaného dne 8. 9. 2014, ve kterém je explicitně uvedeno, že žalobkyně schvaluje výši dotace. Žalovaný je toho názoru, že podpisem SoPP ze dne 29. 9. 2014 a schválením RoPD přistoupila žalobkyně jednoznačně na veškeré podmínky, které jí byly stanoveny, včetně výše dotace.

23. Žalovaný shrnul, že žalobkyně podala dne 2. 11. 2009 žádost o podporu projektu „ČOV a kanalizace Jindřichov, II. etapa“ do 13. výzvy OPŽP prostřednictvím SFŽP. Na základě registračního listu akce ze dne 15. 6. 2010 a rozhodnutí ministryně životního prostředí č. 10048881 o poskytnutí podpory na spolufinancování projektu v rámci OPŽP z prostředků SFŽP byla podmínka, že žalobkyně provede výběr dodavatele podle čl. 7 Směrnice MŽP č. 4/2010 (dále jen „**Směrnice**“) a pokynů SFŽP. Žalovaný poukázal na to, že podle článku 7 odst. 1 a 4 Směrnice byla žalobkyně povinna při řízeních pro výběr dodavatele služeb, stavebních prací či dodávek, jakož i zadávání koncesních smluv dodržet ZVZ, příp. závazné postupy pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných ze strukturálních fondů, nespádajících do režimu ZVZ, které jsou shrnuty v Závazných pokynech pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP. Dokumentaci zpracovává, předkládá ke schválení a nese za její správnost a úplnost odpovědnost žadatel jako zadavatel.

24. Žalovaný uvedl, že SFŽP se k zadávacímu řízení vyjádřil dopisem ze dne 30. 9. 2011, č. j. SFZP 205693/2011 adresovaným žalobkyni, v němž upozornil na vyšší riziko

užití užšího zadávacího řízení z hlediska menší transparentnosti řízení. Žalovaný podotkl, že losování proběhlo až po zpracování uvedeného posouzení, i přesto SFŽP již předem upozornil žalobkyni na rizika spojená s realizací užšího řízení z hlediska transparentnosti.

25. Žalovaný dále uvedl, že v listopadu 2013 byla provedena veřejnosprávní kontrola na projektu žalobkyně a z ní byl zpracován Protokol o kontrole. Vzhledem k tomu, že v uvedeném období zároveň probíhala kontrola všech projektů s elektronickým losováním ze strany žalovaného, tato veřejnosprávní kontrola se přímo výběru losováním nevěnovala. V Protokolu o kontrole bylo upozornění na probíhající kontrolu zaměřenou na transparentnost použitého losování i s uvedením závěru, že dostupné podklady zakládají podezření na netransparentní průběh losování s tím, že ke dni zpracování tohoto Protokolu o kontrole nebyl stanoven žádný závazný postup, jak bude situace dále řešena. Proti Protokolu o kontrole podala žalobkyně námitky ze dne 18. 3. 2014, č. j. 688/2014, ve kterých vyjadřuje svůj nesouhlas s problematikou podezření na netransparentnost losování. Námitky žalobkyně byly vypořádány rozhodnutím o námitkách ze dne 19. 5. 2014, č.j. 1735/M/14, 30167/ENV/14, dle kterého je tato námitka považována za nerelevantní, protože se jedná pouze o konstatování stavu, nikoliv o nález veřejnosprávní kontroly.

26. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně doložila v první polovině roku 2013 na SFŽP a MŽP veškeré podklady pro vydání RoPD. Dne 3. 7. 2013 byl žalobkyni zaslán e-mail s návrhem SoPP ve výši 4 080 306,34 Kč, informace o přípravě RoPD a výši přislíbené dotace však tento e-mail neobsahoval. Z uvedeného je podle žalovaného zřejmé, že při kontrole podkladů pro RoPD a přípravě návrhu SoPP nemohlo být postupováno v souladu s vydanou judikaturou Krajského soudu v Brně a NSS k problematice transparentnosti elektronického losování, protože k vydání relevantního rozsudku Krajského soudu v Brně došlo až následně (Krajský soud v Brně vydal rozsudek č. j. 62 Af 61/2012 – 108 dne 6. 6. 2013). V návaznosti na vydání tohoto rozsudku obdržel žalovaný e-mail Ministerstva financí ze dne 18. 7. 2013 upozorňující na riziko netransparentnosti průběhu elektronického losování a vyzývající ministerstvo životního prostředí k pozastavení vydávání rozhodnutí o poskytnutí dotace projektům, u nichž bylo v rámci veřejné zakázky využito elektronické losovací zařízení.

27. Následně dne 18. 11. 2013 proběhlo na SFŽP jednání se žalobkyní ve věci elektronického losování, kterého se však nezúčastnil žádný zástupce žalovaného, závěry z tohoto jednání nejsou tedy pro žalovaného jako poskytovatele dotace podle jeho názoru nijak závazné. Ačkoliv byl žalovaný o závěrech z tohoto jednání informován, neztotožnil se se závěrem z jednání a detailně posoudil problematiku transparentnosti zadávacího řízení projektu žalobkyně v souladu s tehdy nově vydaným rozsudkem NSS ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013 – 49. V návaznosti na daný rozsudek NSS došlo ke stanovení dalšího postupu jak u žalovaného jako Řídícího orgánu OPŽP, tak ke sladění postupu a výkladu také na úrovni SFŽP jako zprostředkujícího subjektu. V době konání daného jednání na SFŽP dne 18. 11. 2013 tedy ještě nebylo rozhodnuto o stanovení korekce za netransparentnost v rámci daného zadávacího řízení, k čemuž došlo v následujících

měsících po detailním posouzení jednotlivých projektů a prostudování zmíněného rozsudku.

28. O zjištění kontroly průběhu elektronického losování v zadávacím řízení byla žalobkyně informována prostřednictvím dopisu ze dne 15. 4. 2014, č. j. 1309/330/14, 27944/ENV/14. Následně došlo k vyčíslení výše korekce a o předpokládané výši korekce byla žalobkyně informována prostřednictvím e-mailu ze dne 13. 6. 2014. V tomto e-mailu je nejen uvedena předpokládaná výše korekce, ale MŽP se i přímo dotázalo na to, zda má žalobkyně zájem za těchto podmínek realizovat projekt a nabídlo jako alternativy odstoupení od projektu a jeho nové podání do připravovaného OPŽP 2014–2020 s možností nového zadávacího řízení na zhotovitele stavby. Ačkoliv žalobkyně vyjádřila svůj nesouhlas s udělenou korekcí prostřednictvím dopisu ze dne 20. 6. 2014, č. j. 1582/2014, následně zaslala e-mailem ze dne 1. 7. 2014 výpis z usnesení z 30. zasedání zastupitelstva obce Jindřichova, konaného dne 23. 6. 2014, ve kterém je uvedeno, že zastupitelstvo obce Jindřichov bere na vědomí aktuální informace o projektu.

29. Žalovaný shrnul další vývoj věci - dne 3. 7. 2014 obdrželo MŽP dopis společnosti Allowance s.r.o. ze dne 30. 6. 2014, ve kterém se tato společnost jménem žadatelů několika projektů v OPŽP včetně žalobkyně dotazuje na důvody udělení korekce. Tento dopis byl ze strany MŽP zodpovězen dne 6. 8. 2014 dopisem č. j. 1568/300/14, 48279/ENV/14, ve kterém je podrobně rozpracováno zdůvodnění udělené korekce. Dne 15. 8. 2014 bylo ze strany ministerstva životního prostředí vydáno RoPD a dne 25. 8. 2014 byl žalobkyni zaslán návrh SoPP na částku 3 666 708, 06 Kč a RoPD na částku dotace ve výši 62 334 037,03 Kč. Dne 29. 9. 2014 žalobkyně svým podpisem stvrdila souhlas se SoPP a přijala rozhodnutí s veškerými stanovenými podmínkami a uvedenou výší dotace, což potvrdila svým dopisem z téhož dne, kterým zaslala SFŽP podepsanou SoPP a usnesení z 33. zasedání zastupitelstva obce Jindřichova konaného dne 8. 9. 2014. Následně dne 23. 10. 2014 žalobkyně podala první žádost o platbu a zahájila financování projektu. Dne 10. 9. 2014 zaslala žalobkyně dopisem č. j. 2218/2014 námitku proti stanovení korekce na zhotovitele stavby ve výši 10 % z celkové možné částky dotace. Vzhledem k tomu, že tato námitka byla zaslána až po vydání RoPD, nebyla považována za relevantní.

30. Žalovaný poukázal na to, že dle Směrnice není na poskytnutí dotace právní nárok a ten vzniká až vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dotace je žadateli nicméně přidělena až v návaznosti na splnění podmínek přidělení dotace, mezi které spadá podmínka realizace zadávacího řízení v souladu s článkem 7 Směrnice. Zároveň v Závazných pokynech pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP, které žalobkyni byly známy, je v kapitole 5.10.2 uvedeno, jakým způsobem jsou uplatňovány postihy v případech pochybení v zadávacím řízení projektu. V návaznosti na tuto skutečnost tedy nelze pohlížet na udělení korekce jako na odnětí dotace dle § 15 Rozpočtových pravidel, jak tvrdí žalobkyně. Z výše uvedeného vyplývá, že udělení korekce za pochybení, které bylo identifikováno v zadávacím řízení, je v souladu s jejím legitimním očekáváním, protože vychází ze závazných předpisů a podmínek implementace projektů v OPŽP.

31. Samotné podání žádosti o dotaci je projevem jasné, vážné a svobodné vůle žadatele naplnit podmínky dotace, včetně podmínek týkajících se povinnosti realizovat projekt v souladu s národní i komunitární legislativou, především v oblasti veřejných zakázek. Zároveň tyto podmínky byly žalobkyni známy, protože veškeré závazné předpisy upravující proces implementace projektů v OPŽP jsou veřejně dostupné na webových stránkách OPŽP. Nelze tedy jednání žalovaného považovat za jednání v rozporu s legitimním očekáváním žalobkyně. K přidělení dotace v OPŽP dochází až vydáním RoPD a SoPP, které naplňují požadavky § 14 Rozpočtových pravidel. Podle žalovaného žalobkyně sama souhlasila s podmínkami RoPD a SoPP v okamžik, kdy stvrdila jejich přijetí a platnost svým podpisem a svůj souhlas s těmito podmínkami dále potvrdila zasláním usnesení z 33. zasedání zastupitelstva obce Jindřichova, konaného dne 8. 9. 2014, kde je tento souhlas výslovně vyjádřen.

32. Podle žalovaného je nezbytné zohlednit skutečnost, že na dotaci v OPŽP není právní nárok, jak vyplývá z ustanovení § 14 odst. 1 Rozpočtových pravidel. V případě projektu žalobkyně vydalo MŽP RoPD a SoPP v souladu s § 14 odst. 4 Rozpočtových pravidel na výši dotace 62 334 037,03 Kč z prostředků OPŽP a 3 666 708,06 Kč z prostředků SFŽP. Dle § 14 odst. 5 Rozpočtových pravidel se na toto rozhodnutí nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.

33. Žalovaný uvedl, že výše dotace přidělená projektu RoPD je ponížena o částku dotace odpovídající 10 % dotace připadající na předmětnou veřejnou zakázku, protože se domnívá, že se žalobkyně dopustila porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Tento závěr vychází z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2013, č. j. 62 Af 61/2012 - 108, rozsudku NSS ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013 - 49. Soudy v rámci výše uvedených rozsudků především posuzovaly, zda byly kumulativně splněny všechny podmínky pro losování, které vyplývají z ustanovení § 61 odst. 4 a 5 ZVZ. Dodržení principu transparentnosti je v rozsudcích spojováno se zařízením, kterým se los provádí, přičemž rozsudky se soustředí právě na elektronické losovací zařízení. Žalovaný poukázal na to, že podle krajského soudu samotné losovací zařízení, které bylo k losování použito, v kombinaci s dílčími prvky procesu losování, transparentnost losování nezaručilo a dále na to, že pořizující notář sice zachytil vyjádření osoby, která losování (za zadavatele) moderovala, aniž by se notář mohl k uvedeným technickým otázkám „sám“ odborně vyjadřovat, tedy tyto otázky zjišťovat a ověřovat. Rozsudky se dále soustředí na možnost kontroly losovacího řízení zájemci (tj. umožnění reálně zkontrolovat před zahájením losování zařízení a prostředky sloužící k losování), přičemž soudy v projednávaných věcech zpochybnili reálnou možnost kontroly ze strany zájemců. Rovněž rozsudek krajského soudu poukazuje na tu podstatnou skutečnost, že zadavatel odmítl provedení přechíslování zájemců před zahájením losování (tj. čísla byla zájemcům přidělena již předem a i přes žádost zástupce zájemce nebylo toto přidělení čísel změněno). Tato okolnost se pak stala v dané věci pro závěr podle názoru žalovaného zřejmě klíčovou.

34. Žalovaný je toho názoru, že v zadávacím řízení žalobkyně byla identifikována pochybení, na která odkazují výše citované rozsudky, a byla tedy zpochybněna transparentnost dané veřejné zakázky. Z rozsudku KS i NSS pak vyplývá, že rozhodující okolností je umožnění kontroly losovacího řízení zástupci zájemců, jak prikazuje ustanovení § 61 odst. 5 tehdy účinného ZVZ, což v případě elektronického losovacího zařízení může být učiněno ponecháním možnosti změny čísel těsně před losováním. Z rozsudku KS pak vyplývá, že jednotlivé uvedené okolnosti losování princip transparentnosti oslabují a souhrn těchto okolností činí losování netransparentním.

35. Žalovaný uvedl, že žádost o přečíslování pořadových čísel nabídek byla podána ze strany zástupců třech zájemců přítomných na losování. Lze tedy vnímat skutečnost, že pochybnost o průběhu losování byla sdílena více přítomnými. Skutečnost, že žádný ze zájemců nevyužil možnosti podání námitek či podnětu na ÚOHS v rámci uvedeného zadávacího řízení neprokazuje, že v případě, že by nedošlo k omezení počtu zájemců, nezvítězila by ve veřejné zakázce nabídka s nižší cenou. Skutečnost, že byla narušena transparentnost zadávacího řízení, má tedy v řešeném případě za následek narušení transparentního nakládání s veřejnými prostředky, a tedy nemůže být ověřena hospodárnost, účelnost a efektivnost vynaložení těchto prostředků. Stanovená výše korekce vychází z dopisu Evropské komise č. j. Ref. Ares(2013)3366900 ze dne 29. 10. 2013 a pro žadatele o dotaci jsou závazně stanoveny korekce v Příloze č. 3 RoPD, která je zároveň přílohou č. 8 Závazných pokynů pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP. Relevantní ustanovení Technické přílohy RoPD tedy jasně uvádí jak důvod udělení korekce s odkazem na platnou judikaturu, tak její výši a způsob, kterým byla určena, odkazem na konkrétní ustanovení řídicí dokumentace OPŽP. Závěry žalobkyně, že ustanovení popisující stanovení korekce v RoPD je příliš stručné a nedostatečné, tedy nelze považovat za správné.

IV. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

36. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že o udělení korekce dotace bylo rozhodnuto právě v RoPD. Zdůraznila, že před vydáním RoPD jí nebyla dána možnost bránit se oprávněným prostředkem proti stanovení korekce (např. formou námitek.) Žalobkyně je toho názoru, že o stanovení korekce mělo být rozhodnuto ve formě oznámení, proti kterému mohla podat námitku, či ve formě rozhodnutí podle správního řádu. V případě, že to žalovaný neučinil, má žalobkyně nepochybně právo podat správní žalobu proti Rozhodnutí o stanovení korekce.

37. Pokud žalovaný tvrdí, že o korekci bylo rozhodnuto, aby nedošlo k dvojímu sankcionování za porušení rozpočtové kázně podle § 44 Rozpočtových pravidel, žalobkyně poukázala na to, že příjemce dotace má možnost se proti sankcionování bránit. To proto, že o porušení rozpočtové kázně je rozhodováno platebním výměrem, proti němuž se lze bránit odvoláním a poté správní žalobou. I proto je žalobkyně toho názoru, že se musí bránit formou správní žaloby proti Rozhodnutí o stanovení korekce. Pokud jde o skutečnost, že zastupitelstvo rozhodlo o přijetí dotace a schválilo SoPP ve výši snížené o

korekci, je nutno uvést, že žalobkyně neměla jinou možnost, jak postupovat, neboť by vzhledem k termínům čerpání dotace a termínům realizace zcela jistě o dotaci přišla. Žalobkyně odmítla, že by akceptovala podmínky udělení dotace včetně její výše, protože neměla jinou možnost, než SoPP podepsat i ve snížené výši.

38. Žalobkyně setrvala na názoru, že při výběru dodavatele postupovala dle ZVZ. V řízení použila elektronický systém losování pro omezení počtu zájemců v souladu se ZVZ. Zvolila si tuto možnost výběru jako nejefektivnější. Tento způsob ZVZ umožňoval a nebyl důvod jej nepoužít. Žalobkyně uvedla, že žalovaný tento postup ještě před odesláním dopisu SFŽP ze dne 30. 9. 2011, č. j. SFŽP 205693/2011 obhajoval. Dále žalobkyně znovu poukázala na to, že již v bodě 2, odst. 14 Protokolu o kontrole došlo k ujištění, že výběrové řízení proběhlo zcela v souladu se zásadou transparentnosti a rovného zacházení a že žalobkyně dodržela při výběru dodavatele ZVZ. Dále byla žalobkyně o správnosti svého postupu ujištěna na jednání konaném dne 18. 11. 2013 v budově SFŽP zaměřeném na vysvětlení pochybností žalovaného k postupu žalobkyně v daném zadávacím řízení. Žalobkyně zdůraznila, že SFŽP navrhlo vydání RoPD v plné výši bez korekce. Žalobkyně též poukázala na to, že vedla se SFŽP téměř veškerá jednání a jemu dávala ke schválení relevantní dokumenty.

39. Pokud žalovaný a SFŽP přehodnotili svůj postup v návaznosti na vydání rozsudku Krajského soudu v Brně, byl tím podle žalobkyně narušen princip právní jistoty, předvídatelnosti práva a legitimní předvídatelnosti orgánů veřejné moci. Žalobkyně poukázala na to, že o výši korekce byla informována prostřednictvím e-mailu, nikoli na základě řádného rozhodnutí. Dále zdůraznila, že jí žalovaný nedal žádnou odezvu na námítku, kterou proti stanovení korekce podal dle Závazných pokynů. V této souvislosti žalobkyně namítla, že o korekci byla uvědoměna až v RoPD, musela ji tedy podat až po jeho vydání.

40. Žalobkyně setrvala na názoru, že rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 15. 6. 2010 bylo objektivně způsobilé vyvolat legitimní očekávání, že dotace bude poskytnuta v přislíbené výši. Pokud splnila žalobkyně veškeré podmínky a došlo k vydání RoPD ve snížené výši, korekce ve skutečnosti znamenala odnětí přislíbené dotace, což je možné přezkoumat soudně. Žalobkyně zdůraznila, že byla příjemcem dotace, přičemž Rozhodnutím o stanovení korekce, které žalovaný učinil přímo při stanovení dotace, byla žalobkyně přímo zkrácena na svých právech. Žalobkyně se nedomáhá zrušení RoPD jako celku, ale právě této korekce, kterou lze dle jeho názoru vnímat jako samostatnou.

41. Žalobkyně je toho názoru, že se projednávaná věc liší od případů, které posuzoval Krajský soud v Brně a Nejvyšší správní soud ve shora citovaných rozsudcích. Zdůraznila, že všem zájemcům bylo dlouhodobě známo, jaká budou jejich čísla pro účely losování, a to z dokumentu Oznámení o zakázce. V případě řešeném soudy však toto známo dopředu nebylo – proto v nich nemohl uspět argument, že by museli být o přečíslování vyrozuměni všichni zájemci. Žalobkyně poukázala na to, že NSS ve svém rozsudku vyslovil, že odmítnutí změny losovacích čísel bez racionálního důvodu posiluje pochyby o průběhu

losování. Racionální důvody však ve věci žalobkyně dány byly. Pokud by připustila přechíslování, porušila by rovnost a transparentnost vůči nepřítomným zájemcům. Žalobkyně je toho názoru, že případné porušení zásady transparentnosti v zadávacím řízení na zhotovitele stavby, je nutné posoudit zcela individuálně a ve všech vzájemných souvislostech.

42. Dále žalobkyně poukázala na to, že ÚOHS v době šetření případu žalobkyně již znal rozsudky Krajského soudu v Brně a NSS, a přesto nedospěl k závěru, že by se žalobkyně dopustila nezákonného jednání.

43. Na závěr repliky žalobkyně zopakovala, že považuje odůvodnění Rozhodnutí o stanovení korekce za nedostatečné a nepřezkoumatelné, protože jde o takový zásah do jejích práv, že by odůvodnění mělo být širší a více rozvedené. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že by podpisem SoPP a zahájením financování projektu konkludentně akceptovala podmínky udělení dotace, včetně korekce. Žalobkyně totiž neměla reálně jinou možnost, jak postupovat, a to kvůli potřebě bezodkladného řešení ochrany vod, životního prostředí a již investovaných finančních prostředků.

V. Osoba zúčastněná na řízení

44. SFŽP se k výzvě městského soudu nevyjádřil, zda bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. V souladu s ustanovením § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní s ním proto městský soud v řízení nejednal.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

45. Městský soud přezkoumal Napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, neboť shledal, že jsou zde dány důvody pro zrušení Rozhodnutí o korekci pro nepřezkoumatelnost podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

46. Sporná část RoPD v rozsahu Rozhodnutí o korekci je stanovena v jeho části nazvané „Technická a finanční příloha k RoPD“. Ta uvádí v části „způsobilé výdaje“, že byla „stanovena korekce na zhotovitele stavby ve výši 10 %“. Odůvodnění této korekce poté vyplývá z této přílohy z bodu 5 „Veřejná zakázka na zhotovitele“ následovně: „Zadavatel porušil ustanovení § 6 odst. 1 č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, účinného ke dni zahájení zadávacího řízení, kdy porušil zásadu transparentnosti výběrového řízení tím, že nepřipustil změnu bodu IV.1 2) Oznámení o zakázce, ani po několikaletých žádostech více uchazečů, a tím mohl vyvolat objektivizovaný dojem, že použité losovací zařízení nemuselo zaručovat náhodný výběr čísel jednotlivých zájemců. Za dané porušení Zákona se stanovuje příslušná finanční oprava v souladu s rozhodnutím EK ze dne 19. prosince 2013 C(2013) 9527 (kterým se schvalují pokyny ke stanovení finančních oprav, jež mají být provedeny u výdajů financovaných Unii v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky) a Přílohou č. 3

tohoto Rozhodnutí, kdy dle pravidel rozhodnutí EK ze dne 19. prosince 2013 C (2013) 9527 se tato porušení analogicky podřazují pod bod 16 a dle Přílohy č. 3 tohoto Rozhodnutí pod bod 26 s tím, že byla udělena korekce ve výši 10 % z celkové možné částky dotace.“

47. Městský soud předesílá, že RoPD, jehož součástí je i Rozhodnutí o stanovení korekce, bylo vydáno dne 15. 8. 2014. Na projednávanou věc je tedy nezbytné aplikovat rozhodná ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 15. 2. 2015, tj. před účinností novely provedenou zákonem č. 25/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

48. Rozpočtová pravidla v rozhodném znění neupravovala proces čerpání dotací nijak podrobně. Ve znění relevantním pro nyní posuzovaný případ upravovala celkem čtyři druhy rozhodnutí poskytovatele dotace: rozhodnutí o poskytnutí této dotace na základě žádosti (§ 14), rozhodnutí v případě přeměny či zániku příjemce dotace (§ 14a – § 14d), krácení – slovy zákona nevyplacení části – dotace (§ 14e), odnětí dotace (§ 15) a dále též rozhodování o odvodu za porušení rozpočtové kázně (§ 44 – § 44a). Podrobnější podmínky čerpání dotací byly v tomto období stanoveny právě v rozhodnutí o poskytnutí dotace a dokumentech, na něž toto rozhodnutí odkazuje (zpravidla šlo o různé příručky, pokyny či metodiky pro příjemce dotací z jednotlivých dotačních programů) – v projednávané věci např. žalobkyně dovozuje z článku 5 Závazných pokynů pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP, ve verzi účinné od 20. 6. 2014, že byla proti korekci oprávněna podat námitku.

49. Podle ustanovení § 14 odst. 4 Rozpočtových pravidel (ve znění účinném do 15. 2. 2015) platilo, že *„vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí,“* s tím, že podle § 14 odst. 5 platilo, že *„na rozhodnutí podle odstavce 4 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.“* Tato výluka ze soudního přezkumu se nicméně vztahovala pouze *„na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vyhověl. Na takové rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (resp., pokud vyhověl jen částečně, v rozsahu částečného nevyhovění), se obecné předpisy o správním řízení vztahují a není vyloučeno jejich soudní přezkoumání (§ 14 odst. 5 a contrario)“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 – 46, č. 3324/2016 Sb. NSS).

50. S ohledem na výše citovaný právní názor NSS se tedy městský soud nejprve zabýval povahou Rozhodnutí o stanovení korekce, tj. tím, jaké právní účinky tato část RoPD vůči žalobkyni vyvolala a dále i tím, zda takové rozhodnutí podléhá soudního přezkumu.

51. Rozpočtová pravidla ani jiný obecně závazný právní předpis legální pojem *„korekce“* nebo *„finanční opravy“* nedefinují a neupravují ani stanovení korekce jako jeden z možných způsobů rozhodnutí o žádosti o dotaci. Pokud totiž Rozpočtová pravidla upravují instituty, které vedou ke snížení částky dotace, jsou jimi neúplná výplata dotace nebo její části podle § 14e Rozpočtových pravidel, odnětí dotace podle ustanovení § 15 Rozpočtových pravidel nebo – pro případ porušení rozpočtové kázně – odvod podle § 44 a

násl. Rozpočtových pravidel. Všechny tyto případy se však vždy uplatní až ve fázi po přiznání, příp. i po vyplacení dotace, nikoliv před nebo současně s jejím přiznáním, jako je tomu v projednávané věci.

52. Městský soud ze správního spisu ověřil, že žalovaný jako poskytovatel dotace v registračním listu akce a v na to navazujícím z rozhodnutí Ministryně životního prostředí (podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 388/1991 Sb. o Státním fondu životního prostředí) o poskytnutí podpory z prostředků SFŽP č. 10048881-SFŽP ze dne 15. 6. 2010 (oba dokumenty nepochybně reflektovaly žádost žalobkyně o dotaci a k tomu doložené podklady) vyčíslil uvažovanou výši dotace poskytovanou ze Státního fondu životního prostředí (za předpokladu splnění dalších podmínek) v částce 4,435.214 Kč. V RoPD ze dne 15. 8. 2014 a v na to navazující smlouvě č. 10048881 ze dne 29. 9. 2014 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí o poskytnutí dotace žalovaný však nakonec rozhodl o poskytnutí této dotace ve výši 3.666.708,06 Kč. Žalobou napadená část RoPD, tj. Rozhodnutí o stanovení korekce, pak stanovuje korekci ve výši 10 % z celkové možné částky dotace z důvodu nesplnění podmínky pro poskytnutí dotace spočívající v údajném pochybení při zadávání veřejné zakázky. Uvedené podle názoru městského soudu nepochybně vystihuje podstatu uvedené korekce - žalobkyni jako žadatelce o dotaci byla tímto rozhodnutím přiznána dotace v nižší výši, než v jaké o dotaci požádala.

53. Žalovaný k povaze této korekce ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že: *„Pokud nedojde k odstranění pochybení, je nezbytné očistit výdaje projektu o tu část výdajů, jejichž vyplacení by mělo za následek porušení rozpočtové kázně dle ust. § 44 a násl. [Rozpočtových pravidel]. [...] Žalobcem uvedená část Technické a finanční přílohy RoPD týkající se stanovení korekce projektu za pochybení v zadávacím řízení na zhotovitele stavby, je tedy v praxi především konstatováním, že výdaje projektu byly očištěny a vyplacením dotace v projektu nedojde k porušení rozpočtové kázně.“* Sám žalovaný korekci tedy pojal tak, že ve fázi před přiznáním svým rozhodnutím snížil výši dotace o tu část, v níž žalobkyně - podle jeho názoru - nesplnila podmínky programu. Toto snížení přitom žalovaný vyčíslil konkrétní částkou ve výši 10 % z původní uvažované výše dotace. Městský soud je proto toho názoru, že žalovaný takto v RoPD - tj. v Rozhodnutí o stanovení korekce ve výši 10 % z celkové možné částky dotace - částečně zamítl žádost žalobkyně o dotaci a ve zbytku žádosti vyhověl, tj. dotaci poskytl ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 Rozpočtových pravidel (na to, že RoPD bylo vydáno podle tohoto ustanovení Rozpočtových pravidel, ostatně žalovaný sám poukázal právě v RoPD a v jeho přílohách).

54. Městský soud se poté neztotožnil se žalovaným v názoru, že na RoPD je nutno nahlížet jako na nedělitelný celek. Výrok RoPD v části Rozhodnutí o stanovení korekce je podle názoru městského soudu totiž jednoznačně oddělitelný od zbytku výroku RoPD - samostatně vedle sebe obстоjí část o poskytnutí dotace i ta část RoPD, kterým žalovaný část dotace zamítl. Případné zrušení či změna části RoPD, tj. Rozhodnutí o stanovení korekce, taktéž nebude mít vliv na výrok o výši již poskytnuté dotace podle RoPD - to ostatně připustil i žalovaný ve vyjádření k žalobě. Podle názoru městského soudu tak

žalobkyně nepochybně může svou procesní obranu uplatnit i pouze ve vztahu k Rozhodnutí o korekci, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí části dotace.

55. Městský soud dále posoudil to, zda Rozhodnutí o korekci mohlo zasáhnout právní sféru žalobkyně ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení platí, že *„kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“* Posouzení právních účinků Rozhodnutí o korekci je poté stěžejní k zodpovězení otázky, zda se žalobkyně proti takovému rozhodnutí vůbec mohla úspěšně bránit žalobou proti rozhodnutí.

56. Rozhodná východiska formuloval již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 – 46. Zde vyložil, že *„rozhodnutí, jimiž poskytovatel dotační žádosti nevyhověl, je s to citelně zasáhnout do právní sféry žadatele. U některých dotačních typů lze předně uvažovat o zásahu do práva vlastnit a pokojně užívat majetek [...]. Ústavní ochranu má tedy takový majetkový zájem, u kterého existuje s ohledem na konstrukci právní ochrany přinejmenším důvodné legitimní očekávání, že k jeho nabytí dojde. [...] Nad rámec práva vlastnického lze ovšem i u jiných typů dotací, které jsou v důsledku své právní konstrukce daleky k jednoznačnému právnímu nároku na jejich poskytnutí, uvažovat o zásahu do jiných ústavně chráněných práv. Může to být, dle povahy té či oné dotace, třebaž [...] právo na ochranu zdraví (čl. 31 Listiny), na příznivé životní prostředí (čl. 35 odst. 1 Listiny), atd. V neposlední řadě se pak absence možnosti soudního přezkumu rozhodnutí o nevyhovění dotační žádosti může dotknout také procesních práv žalobce, přinejmenším práva na přístup k soudu [...]. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak v citovaném rozsudku poukázal na to, že i když žadatel o dotaci nemá na její poskytnutí žádný právní nárok, a že poskytovatel dotace má v takovémto případě široký prostor pro uvážení komu, za jakých podmínek a zda vůbec dotaci poskytne „neznamená to, že takovému žadateli bude soudní ochrana zcela odmítnuta. [...] Případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanových podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě.“*

57. Vzhledem k tomu, že žalovaný v této části RoPD rozhodl o zamítnutí části dotace, je logické, že žalobkyně následkem toho musela na uvedenou situaci adekvátně reagovat. Nepochybně tím musela být zasažena její majetková a vlastnická práva ať už z tohoto důvodu, že žalobkyně chybějící prostředky musela zajistit z jiných zdrojů, případně musela přehodnotit rozsah projektu a např. některou jeho část nerealizovat. Městský soud je proto přesvědčen, že RoPD v části Rozhodnutí o stanovení korekce je rozhodnutím, které

zasáhlo právní sféru žalobkyně ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. K přezkoumání tohoto rozhodnutí je proto městský soud věcně příslušný.

58. Městský soud se dále zabýval tím, zda žalobkyně ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. vyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon. Žalobkyně totiž v žalobě uvedla, že proti Rozhodnutí o stanovení korekce podala dne 10. 9. 2014 námitku k rukám ministra životního prostředí, o níž nebylo do dne podání žaloby rozhodnuto, a to z opatrnosti analogicky dle čl. 5 Závazných pokynů pro žadatele a příjemce podpory v OPŽP (verze účinná od 20. 6. 2014), protože Rozpočtová pravidla ani jiný zákon neupravují řádný opravný prostředek proti RoPD. Žalovaný k tomu ve vyjádření k žalobě uvedl, že nepovažoval námitku za relevantní, protože ji žalobkyně zaslala až po vydání RoPD.

59. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. května 2017, č. j. 4 Afs 60/2017 - 40 konstatoval, že rozpočtová pravidla ve znění účinném do 19. února 2015 [a s ohledem na článek II zákona č. 25/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, aplikovatelném i na pozdější rozhodování a postupy žalovaného navazující na rozhodnutí o poskytnutí dotace vydané před tímto datem] nepřipouštěla opravný prostředek proti rozhodnutí o nevyplacení části dotace podle § 14e tohoto zákona. Úkon žalovaného, jímž vypořádal námitky podané proti tomuto rozhodnutí, nebylo možné považovat za rozhodnutí o opravném prostředku a tím pádem ani za správní rozhodnutí vůbec. Tyto závěry lze podle Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Afs 109/2018 - 43) bezesporu rozšířit na rozhodnutí o námitkách proti jiným rozhodnutím poskytovatele dotace, neboť ani v tomto případě nejde o řízení o opravném prostředku ve smyslu správního řádu. Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku taktéž vyložil, že Rozpočtová pravidla ani v minulosti, ani po novelizaci provedené zákonem č. 25/2015 Sb. žádnou obecnou pravomoc poskytovatele dotace rozhodovat o námitkách příjemce proti svému postupu neobsahovala a neobsahují. Pokud předmětná úprava procesní obrany v řízení o dotaci ve formě námitek vycházela pouze z příručky poskytovatele dotace a nikoliv ze zákona (tj. především z Rozpočtových pravidel), rozhodnutí o takovém opravném prostředku podle názoru Nejvyššího správního soudu bylo nicotné pro absolutní nedostatek pravomoci (srov. bod 26 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Afs 109/2018 - 43).

60. Vycházeje z uvedeného je městský soud toho názoru, že pokud by žalovaný v projednávané věci o námitce uplatněné na základě příručky poskytovatele dotace i rozhodl, bylo by toto rozhodnutí nicotné pro absolutní nedostatek pravomoci ministra životního prostředí o takovém opravném prostředku rozhodnout a to by na RoPD ani nemohlo nic změnit. Podle názoru městského soudu je tedy zcela bez významu, že žalovaný o této námitce doposud nerozhodl. Městský soud v Praze poukazuje současně na to, že i judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně připustila, že proti rozhodnutím ve věcech dotací nebyly opravné prostředky přípustné (srov. rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 Afs 226/2015 – 39, či ze dne 30. 11. 2016, č. j. 6 Afs 2/2016 - 50) a řízení bylo tedy jednoinstanční. Pokud tedy uplatnění námitky nemohlo na RoPD nic změnit a Rozpočtová pravidla jako zákonná úprava dotací žádné řádné opravné prostředky proti zamítnutí dotace či její části neupravovala, vyluka ze soudního přezkumu pro nevyčerpání opravných prostředků podle ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. se proto podle názoru městského soudu v projednávané věci neuplatní.

61. Městský soud se poté zabýval samotným Rozhodnutím o korekci. Žalobkyně proti němu v první řadě namítla, že jde o nedostatečné a nepřezkoumatelné rozhodnutí. Teprve dalšími námitkami žalobkyně brojí proti názoru žalovaného, že se v rozporu se zásadami zákona o veřejných zakázkách měla dopustit porušení zásady transparentnosti.

62. Z logiky věci se městský soud zabýval nejprve námitkou nepřezkoumatelnosti. Podle ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, uveřejněný pod č. 34 ve svazku č. 3 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, uveřejněný pod č. 85 ve svazku č. 8 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, či nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08) je jedním z principů, které představují součást práva na řádný a spravedlivý proces, jakož i pojem právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy), jež vylučuje libovůli při rozhodování, i povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit. Ústavní soud v této souvislosti výslovně zdůrazňuje, že rovněž právo na řádné přezkoumatelné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci, včetně rozhodnutí správních orgánů, je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je tak podle Ústavního soudu nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). Evropský soud pro lidská práva a národní soudy přitom konstantně judikují, že právo na obhajobu a právo na přezkoumatelné odůvodnění je imanentní součástí práva na spravedlivý proces.

63. Ze shora uvedeného judikatorního rámce tedy vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být mimo jiné zřejmé, jak žalovaná uvážila o uplatněných námitkách účastníka řízení. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí musí být tudíž vždy patrné, jak se žalovaná jako správní orgán vypořádala se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací. Pokud tedy rozhodnutí vůbec neobsahuje odůvodnění vypořádání některé z námitek nebo nereflexuje na námitky uplatněné účastníkem řízení a zásadní argumentaci, o kterou se opírají, musí mít podle Nejvyššího správního soudu nutně za následek jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, čj. 7 As 55/2015 - 29).

64. Žalovaný korekci, jak bylo výše uvedeno, odůvodnil tím, že podle jeho názoru žalobkyně jako zadavatel porušila ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, účinného ke dni zahájení zadávacího řízení, kdy porušila zásadu transparentnosti výběrového řízení tím, že nepřipustila změnu bodu IV.1 2) Oznámení o zakázce ani po několikařích žádostech více uchazečů, a tím mohla vyvolat objektivizovaný dojem, že použité losovací zařízení nemuselo zaručovat náhodný výběr čísel jednotlivých zájemců.

65. Z registračního listu akce ze dne 15. 6. 2010 či z rozhodnutí Ministryně životního prostředí o poskytnutí podpory z prostředků SFŽP z téhož dne č. 10048881-SFŽP, jenž je součástí správního spisu žalovaného, jistě vyplývala obecná povinnost žalobkyně dodržet podmínky dotace, mezi nimiž byla podmínka výběru dodavatele podle čl. 7 Směrnice MŽP č. 4/2010 a pokynů Státního fondu životního prostředí. Z článku 7 odst. 1 této směrnice poté vyplývala rovněž obecná povinnost žalobkyně dodržet zákon č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, popř. dodržet alespoň zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, to v případě, že by se na zadávací řízení nevztahovaly podmínky zadávacího řízení podle zákona o veřejných zakázkách. Z článku 7 odstavců 2 - 7 směrnice pak vyplývá konkrétní povinnost žalobkyně spolupracovat při zadávacím řízení se Státním fondem životního prostředí.

66. Z citovaného odůvodnění Rozhodnutí o korekci vyplývá názor žalovaného, že žalobkyně porušila právě zásadu transparentnosti. Tento závěr však žalovaný odůvodnil poměrně stručně tím, že žalobkyně v rozhodnutí popsaným jednáním (tj. nepřipuštěním změny losovacích čísel přes žádost uchazečů) mohla vyvolat jejich pochybnosti o transparentnosti. Žalovaný tedy na jedné straně dospěl k závěru o reálném porušení této zásady, aby vzápětí toto porušení odůvodnil pouze svou domněnkou o možných pochybnostech zájemců o zakázku. Městský soud tedy v této souvislosti postrádá právě přesvědčivou úvahu žalovaného o tom, zda a v čem definované jednání žalobkyně porušení zásady transparentnosti skutečně znamenalo. Městský soud by považoval za vhodné, pokud by zde žalovaný uvedl konkrétní zjištění, ze kterých jeho závěry o porušení zásady transparentnosti vyplynuly.

67. Taková zjištění a úvahy žalovaného však Rozhodnutí o korekci postrádá. Odůvodnění Rozhodnutí o korekci poté neobstojí tím spíše, že zde, jak vyplývá ze žaloby a vyjádření žalovaného a ze správního spisu, v průběhu řízení o žádosti probíhala komunikace mezi žalobkyní a žalovaným o rozdílných postojích ve vztahu k transparentnosti výběru zhotovitele elektronickým losováním, byly zde provedeny kontroly či byl ze strany žalovaného uplatněn podnět u Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, který nezákonnost zadávacího řízení nepotvrdil (srov. vyrozumění o výsledku šetření podnětu ze dne 1. 8. 2014). Žalobkyně mimo uplatněné námitky proti korekci samotné (ty podala dne 10. 9. 2014, tedy až po vydání RoPD), jak již shrnula v žalobě, v řadě podání před vydáním RoPD (např. ve výzvě ze dne 30. 6. 2014 ke společnému jednání, kterou mj. též za žalobkyni a další obce podala společnost Allowance s.r.o, ve

vyjádření žalobkyně ze dne 20. 6. 2014, ve stanovisku obce k pozastavení administrace projektu SFŽP ze dne 26. 8. 2013) u žalovaného opakovaně sporovala, že losování jako zákonem upravený důvod výběru uchazeče o veřejnou zakázku bylo v projednávané věci transparentní a opakovaně byla toho názoru, že na tuto věc nelze vztáhnout závěry judikátu Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2013, č. j. 62 Af 61/2012-108 či ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62 Af 47/2010 – 53). Námitka žalobkyně proti protokolu o veřejnosprávní kontrole týkající se možné netransparentnosti elektronického losování byla sice vypořádána pod bodem I. rozhodnutí ministra životního prostředí o námitkách ze dne 19. 5. 2014, č.j. 1735/M/14, 30167/ENV/14 – podle něho byla však tato námitka považována za nerelevantní, protože se jednalo pouze o konstatování stavu administrativní kontroly, nikoliv o nález veřejnosprávní kontroly. Podle městského soudu tedy ani z tohoto rozhodnutí nelze shledat, že by se žalovaný dostatečně vypořádal s uvedenou obranou žalobkyně.

68. Všechny tyto podklady, podněty, zprávy o šetření jsou součástí správního spisu, odůvodnění žalovaného Rozhodnutí o korekci však neobsahuje žádnou úvahu žalovaného, ve které by se s těmito podklady a průběžně uplatněnými námitkami žalobkyně vypořádal.

69. Z odůvodnění taktéž nevyplývá, na základě jakého ustanovení vztahujícího se k dotaci byla stanovena konkrétní výše korekce. Z podmínek dotace, které byly žalobkyni oznámeny a uloženy současně s registrací akce dne 15. 6. 2010 (tj. podmínky vyplývaly z přílohy registrace akce a z rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 15. 6. 2010) nijak nevyplývalo, že by za porušení podmínky výběru zhotovitele měla být stanovena korekce resp. zamítnutí části dotace a v jaké výši. Pokud se poté v Rozhodnutí o korekci odkazuje na to, že byla „*finanční oprava*“ stanovena na základě rozhodnutí EK ze dne 19. prosince 2013 C(2013) 9527, jedná se o rozhodnutí, které bylo vydáno zjevně až po registraci akce (tj. po 15. 6. 2010). Samotné elektronické losování tj. výběr zájemce – zhotovitele přitom proběhlo již dne 5. 12. 2011, jak vyplývá z notářského zápisu notářky [redacted] sp. zn. NZ 183/2011, N 193/2011 z téhož dne, jenž je součástí správního spisu. Z odůvodnění Rozhodnutí o korekci ani nevyplývá, zda vůbec a proč má být zákonná aplikace tohoto pozdějšího rozhodnutí Evropské komise (např. proto, že by se zde uplatnilo přechodné ustanovení) v této situaci, kdy proběhlo výběrové řízení na zhotovitele zjevně před vydáním rozhodnutí, jímž je odůvodněna výše korekce.

70. Výše uvedené městský soud shrnuje a uzavírá tak, že z Rozhodnutí o korekci nevyplývá, resp. není v něm dostatečně přezkoumatelným způsobem odůvodněno porušení podmínek pro poskytnutí dotace ze strany žalobkyně spočívající v nedodržení zásady transparentnosti při výběru zhotovitele. Stejnou vadu podle názoru městského soudu vykazuje Rozhodnutí o korekci i v té části, v níž byla stanovena korekce resp. zamítnuta část dotace ve výši 10% - zde žalovaný z výše uvedených důvodů řádně neobjasnil, proč byla tato korekce stanovena jako adekvátní následek porušení takové podmínky.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

71. Městský soud z výše uvedených důvodů zrušil RoPD v části Rozhodnutí o korekci, jak je definována ve výroku I. tohoto rozsudku, pro nepřezkoumatelnost podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

72. Žalovaný je v dalším řízení podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem městského soudu vysloveným v tomto rozhodnutí. Žalovaný v dalším řízení posoudí, zda žalobkyně provedeným výběrovým řízením na zhotovitele stavby formou elektronického losování porušila podmínky dotace – zejména, zda porušila zásadu transparentnosti. Zohlední přitom skutkové okolnosti věci, vypořádá se s argumenty žalobkyně zaměřenými na její procesní obranu a které spočívající zejména v tom, že neporušila zásadu transparentnosti podle ustanovení § 6 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách.

73. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.

74. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhradu nákladů řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši **3.000 Kč** za žalobu. Dále žalobkyni náleží přiznání náhrady za odměnu zástupce za právní služby a jeho hotové výdaje. Městský soud přiznal žalobkyni náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé a 1 další podání ve věci samé – replika k vyjádření žalovaného ze dne 4. 2. 2015) - po 3.100 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 11 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů - **9.300 Kč**. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů právního zástupce ve výši **900 Kč** za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože právní zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 % - **2.142 Kč**. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tak činí **15.342 Kč**. K výplatě nákladů k rukám zástupce stanovil poté městský soud přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [redacted], a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. dubna 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.

předsedkyně senátu